

staltninger. Saaledes som Lovforslaget foreligger fra Regjeringens Side eller rettere sagt med de Vædringer, der ere foretagne i det andet Thing, har Udvalget ikke kunnet gaa ind derpaa. Udvalget fraviger i Virkeligheden Lovforslaget i Princippet paa enkelte Punkter i de stillede Vædringsforslag. Saaledes fraviger Udvalget Lovforslaget med Hensyn til Tilshyret, idet man har forladt Solititilshyret og er gaaet over til et kommunalt Tilshyn. Dernæst faar Tilshyret et friere Skjøn over, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der kan træffes uden at indskrænke Maskinernes frie Brug, og endelig er man gaaet bort fra den Paragraf, der omhandler Erstatningsspørgsmaalet, og ladet dette fuldstændig ude af Betragtning. Jeg skal tilføie, at hvis man skulde tage Erstatningsparagrafen som den er, ja selv noget ændret, vilde den sikkert have været en Hindring for Lovens Gjennemførelse, idet Erstatningsspørgsmaalet vanskeligt kan overjes. Selv om man indrømmer — og det indrømmer jeg tilfulde — at Vedkommende, der kommer til Skade ved Brug af Maskiner, skal have Erstatning, saa kan det blive saa haarbt at udrede den, at det ikke kan fordras af den Enkelte, men at det er Noget, Samfundet bør bære. Der er jo ogsaa forelagt et Lovforslag i det andet Thing om Arbeidernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet. Det var ogsaa min Mening, at disse 2 Lovforslag skulde være gaaet Side om Side med hinanden, og jeg ønsker fremdeles, at dette maa ske, da jeg tror, at den ene Lov kan gennemføre den anden, naar de komme til at følges ad. Men paa den anden Side indrømmer jeg, at der ikke absolut er en saadan Forbindelse mellem disse 2 Lovforslag, at de absolut bør følges ad; den ene kan nok vedtages uafhængig af den anden, navnlig da det foreliggende Lovforslag, efter de Vædringsforslag, der ere stillede, kun kommer til at omhandle de Sikkerhedsforanstaltninger, der bør træffes, Tilshyret og de Straffe, der følge af, at Loven ikke overholdes, medens det andet kun kommer til at omhandle den ene Side, Erstatningsspørgsmaalet. Men jeg haaber og ventur, hvis denne Lov — hvad jeg ikke veed i Diebliffet — bliver til Lov i nærværende Samling, at vi saa maa møde Velvillie fra de forskellige Lovgivningsfaktorer i næste Samling, saa at vi kunne faae Lovforslaget om Erstatning gennemført. Hvis det ikke kan ventes, ønsker jeg ikke dette Lovforslag gennemført i denne Samling, idet vi saa nok naae at faae begge Lovforslag gennemførte i næste Samling, da det ene nok skal gjen-

nemføre det andet. Efter at have gjort disse almindelige Bemærkninger, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af selve Lovforslaget med dertil hørende Vædringsforslag, og særlig henvende mig til den høitagtede Justitsminister, og dernæst skal jeg gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger overfor enkelte Medlemmer, der have udtalt sig. Den første Bemærkning, jeg har at gjøre, er i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 13. Udvalget har stillet sig det Spørgsmaal, hvor de Tvistemaal, som opstaa mellem Tilshyret og vedkommende Eier eller Bruger af Maskiner, skulle afgjøres, om de skulle afgjøres ad Domsveit eller af administrativt Veit. Udvalget har ment, at det burde afgjøres administrativt, og Vædringsforslaget under Nr. 13 gaar ud paa at overlade Tilshyret efter et Skjøn at bestemme, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der kan træffes; men i Forbindelse med dette Vædringsforslag staar Nr. 46. Dette vil sige, at hvis der opstaaar Strid imellem Tilshyret og vedkommende Eier eller Bruger af Maskiner, skal Tvisten afgjøres af Justitsministeren. Som Følge af denne almindelige Bestemmelse i Forslaget under Nr. 46 har man udtaget de Bestemmelser i alle Paragrafer i Lovforslaget, som gaa ud paa, at de og de enkelte Tilfælde, hvor Tvistemaal opstaa, skulle afgjøres af Justitsministeren, idet Udvalget har ment, at alle Tvistemaal, som opstaa ogsaa uden for de Tilfælde, som ere nævnte i Lovforslagets enkelte Paragrafer om særlige Forhold, skulle afgjøres af Justitsministeriet, saaledes at man i Virkeligheden faar en Afgjørelse og i intet Tilfælde kan drages ind under Domsytolene, hvad disse Spørgsmaal angaa. Den næste Bemærkning, jeg har at gjøre, er i Anledning af Vædringsforslag under Nr. 17. Det gaar ud paa, at Tilshyret skal afgjøre, om Mellemrummene mellem Maskinerne skal affærres eller ikke, men det skal indstilles af vedkommende Eier. Det, at det skal indstilles af vedkommende Eier, anser jeg for urigtigt, at det er optaget i Vædringsforslaget, og jeg forbeholder mig at stille Vædringsforslag om, at disse Ord udgaa til 3die Behandling. Jeg ønsker imidlertid med Hensyn til dette ligesom med Hensyn til det første, at høre den høitærede Justitsministers Udtalelse om disse Forhold. Dernæst vil jeg gjøre en Bemærkning i Anledning af § 6. Der staar i 1ste Stykke, sidste Linie: „De nærmere Forrifter fastsættes ved Anordning.“ Hvis denne Sætning gaar paa hele 1ste Stykke, nemlig paa de to foregaaende Punkter, maa jeg udtale, at jeg forbeholder mig Ret til til 3die